

Πρώτο Πλάνο τεύχος 290

57ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
03-13 Νοεμβρίου 2016

Λίγο πριν τις προεδρικές εκλογές των ΗΠΑ, ο αμερικανός σκηνοθέτης Άιρα Σακς μας έστειλε ένα κείμενο καταπέλτη κατά του Ντόναλντ Τραμπ. Ο συμπατριώτης και συνάδελφός του, Τιμ Σάτον αποκαλύπτει τον εφιάλητη της τυφλής βίας στην ταινία του *Σκοτεινή είναι η νύχτα*.

Ο θεμελιωτής του ανεξάρτητου τουρκικού κινηματογράφου Ζεκί Ντεμίρκουμπουζ είναι εδώ.

Νίκος Παναγιωτόπουλος.
Μια αντισυμβατική προβολή για έναν αντισυμβατικό δημιουργό.

Ο The Boy γράφει για το άγνωστο καλτ αριστούργημα που ενέπνευσε τον Κιούμπρικ για την Οδύσσεια του διαστήματος

>>Film Forward: Το νέο τμήμα του φεστιβάλ. Απολαύστε με δική σας ευθύνη.

Από την ταινία *Σκοτεινή είναι η νύχτα* του Τιμ Σάτον

PROD. NO.

FISCHER

ROLL

SCENE

TAKE

23

5

DIRECTOR

ALI

CAMERA

PIERRE

DATE

MOS DAY

Fischer
PILSENER BEER

IT'S ABOUT TASTE

 fischerbeergreece

Απολαύστε υπεύθυνα

ΤΟ «ΠΡΟΒΛΗΜΑ» ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΟΥ ΟΡΕΣΤΗ ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗ

Είχα μόλις κλείσει τα 20 όταν ήρθα για πρώτη φορά στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Δεκαετία του 80 ήταν. Η ΕΜΣ ναρκοπέδιο. Ο β' εξώστης βομβαρδισμένος. Και η βασική συζήτηση στα μπαρ και τα εστιατόρια (δηλαδή στο Sante και τον Ζύθο) ήταν «το πρόβλημα του ελληνικού κινηματογράφου».

Έβλεπες ταινία και δίπλα σου κάποιος ψιθύριζε το «πρόβλημα». Τελειώνει η ταινία συνεχιζόταν το «πρόβλημα». Ανοίγεις την εφημερίδα την επόμενη μέρα, για το «πρόβλημα» διάβαζες.

Κι αυτό το «πρόβλημα» να μην λύνεται ποτέ! Ιδέες, προτάσεις, ευχολόγια, αναλύσεις, αλλά το «πρόβλημα» να παραμένει άλυτο.

Και πέρασαν τα χρόνια και οι δεκαετίες. Τα μπαρ και τα εστιατόρια άλλαξαν, το Φεστιβάλ άλλαξε, η Θεσσαλονίκη άλλαξε, αλλά το «πρόβλημα» δεν φεύγει. Και γιατί να φύγει δηλαδή; Πού θα βρει καλύτερα, τόσο που το κανακεύουμε;

Και ιδού και οι συνιστώσες του «προβλήματος»: Το σενάριο κατ' αρχάς. Για όλα φταίει το σενάριο. Ή για να είμαι πιο ακριβής, η εικόνα που έχει ο καθένας μας για το τί είναι και τί δεν είναι σενάριο. Μετά ακολουθούν τα χρήματα και οι

κρατικές επιδοτήσεις, οι Σχολές, οι επιτροπές, τα βραβεία, το Κέντρο Κινηματογράφου, το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και βεβαίως το 1,5%. Α, ξέχασα τα εισιτήρια. Δεν κόβει εισιτήρια η ταινία σου: πρόβλημα που πρέπει να λυθεί. Κόβει εισιτήρια: ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα.

Και μετά ήρθε η κρίση. Και τότε το «πρόβλημα» μας ξεπέρασε, διότι όλα είναι πια ένα πρόβλημα. Και ο ελληνικός κινηματογράφος ξαναβγήκε μόνος του στον κόσμο και πήγε στα μεγάλα φεστιβάλ και κέρδισε βραβεία και μας έβγαλε τη γλώσσα.

Αρχίσαμε τότε να συνειδητοποιούμε ότι όλες οι λύσεις που μηχανεύομασταν τόσο καιρό (οι κανονισμοί και οι νόμοι και οι επιτροπές και τα βραβεία και οι ενώσεις και οι σύλλογοι και τα κινήματα) δεν ήταν παρά μόνο σχήματα μέσα στα οποία ο ελληνικός κινηματογράφος ασφυκτιούσε.

Σαν να είδαμε ξαφνικά ότι ο κινηματογράφος μας όχι μόνο «πρόβλημα» δεν ήταν, αλλά έκρυβε μια απίστευτη δυναμική που κανείς μας δεν ήθελε να την δει.

Και πατήσαμε το rewind στο τηλεκοντρόλ του χρόνου και είδαμε ξανά κάτι εικόνες από το παρελθόν

μας που μας μάγεψαν. Ταινίες που τις είχαμε χλευάσει κι όμως λάμπουν, δημιουργοί που όσο ζούσαν, δεν τους κάναμε καν παρέα μήπως μας κολλήσουν την υποτιθέμενη αποτυχία τους, λόγια που τώρα μοιάζουν προφητικά.

Δεν ισχυρίζομαι βέβαια ότι το «πρόβλημα» εξαφανίστηκε! Κάντε μια βόλτα αυτές τις ημέρες από το Residents, το Coο ή το Eden και το «πρόβλημα» θα το βρείτε πάνω στις μπάρες, να τσαλαβουτά αμέριμνο μέσα στις μπύρες και τα κρασιά.

Αυτό που λιγότεψε όμως είναι η «προβληματολογία». Λιγότεψαν όλοι αυτοί που είχαν ως μοναδικό τους ρόλο να συζητούν για το «πρόβλημα» επιβεβαιώνοντας την ύπαρξή τους. Λιγότεψε και η επιθυμία μας να το στολίζουμε, να το φουσκώνουμε και να το φοβόμαστε.

Ας δούμε τώρα ποιο θα είναι το επόμενο βήμα, μέσα σε αυτόν τον καινούργιο τρομακτικό κόσμο που μας περιβάλλει, με τις τεράστιες, πρωτοφανείς δυσκολίες και τις προκλητικές συγκρούσεις που αναφαίνονται.

Ελπίζω μόνο να είναι τολημρό αυτό το βήμα κι ελπίζω βέβαια μην το κάνουμε κι αυτό «πρόβλημα».

Το περιοδικό του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Ειδική έκδοση για το 57ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Διευθυντής Έκδοσης
Ορέστης Ανδρεαδάκης

Αρχισυντάκτρια
Δήμητρα Νικολοπούλου

Σύνταξη
Ελένη Ανδρουτσοπούλου
Αγγελική Πέτρου
Γιώργος Κρασσάκopoulos
Βασίλης Τερζόπουλος
Γιάννης Παλαβός

Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν:
Γιώργος Δρίβας
Ρόμπεκ Εκσιέλ
Θανάσης Μαυρομάτης
Βασίλης Μπούρικας
Χίλα Πέλεγκ
Άιρα Σακς
Κωνσταντίνος Σαμαράς
The Boy

Φωτογράφος
Βασίλης Βερβερίδης
(MOTIONTEAM)

Εκτύπωση
GRAFIMA

Υπεύθυνη σύμφωνα με το νόμο
Ελίζ Ζαλαντό

΄Β εξώστης στο ΦΚΘ

Η πιο ευτυχισμένη μέρα του Όλλι Μάκι του Γιούχο Κούσμανεν

Το αίμα των Σάμι της Αμάντα Κέρνελ

ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΤΩΡΑ ΜΑΣ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΤΙΣ
ΠΡΩΤΕΣ Ή ΔΕΥΤΕΡΕΣ
ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥΣ. ΣΤΟ
ΜΕΛΛΟΝ ΘΑ ΜΙΛΑΜΕ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΟΜΕΝΕΣ
ΔΙΚΕΣ ΤΟΥΣ. ΕΝΑ
ΔΥΝΑΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕ
ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ ΑΠ' ΟΛΟ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΔΕΝ
ΘΑ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ.

ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΤΡΟΥ

Η πέτρα της καρδιάς
του Γκούδμουντουρ Άρναρ
Γκούδμουντσον

Το αίμα των Σάμι
της Αμάντα Κέρνελ

Η πιο ευτυχισμένη μέρα
του Όλλι Μάκι
του Γιούχο Κούοσμανεν

Οι ενάρετοι
του Λούκας Βαλέντα Ρίνερ

Ο σκηνοθέτης: «Την εποχή που έψαχνα ιδέες για μια ιστορία που ήθελα να γράψω, είδα ένα όνειρο με έναν παιδικό μου φίλο που αυτοκτόνησε όταν ήταν έφηβος. Στο όνειρο, μου έδειξε το χωριό μας, με πήγε στο σπίτι που μεγάλωσε, χαμογέλασε και μου έδωσε ένα χάρτη του χωριού. Ύστερα τρέξαμε μακριά και παίξαμε με τα άλλα παιδιά. Όταν ξύπνησα, ήξερα ότι ήθελα να γράψω μια ιστορία εμπνευσμένη από αυτό το όνειρο.»

Πίσω απ' την ταινία: * Ο Γκούδμουντσον ανέπτυξε και έγραψε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του *Η Πέτρα της Καρδιάς*, κατά τη διάρκεια του *Cinefondation Residency* του Φεστιβάλ Καννών.

Η σκηνοθέτις: «Δεν ήθελα να κάνω καμπάνια ενημέρωσης. Η ταινία μου είναι για την ενηλικίωση. Είναι μια ταινία για το πώς πρέπει να είσαι για να σε αγαπήσουν και να ταιριάξεις στην κοινωνία. Για την διαδικασία του να μεγαλώνεις με όλες αυτές τις ερωτήσεις. Ήθελα οι λεπτομέρειες να είναι ακριβείς αφού αυτό το κομμάτι της ιστορίας δεν έχει ειπωθεί ποτέ στον κινηματογράφο.»

Πίσω απ' την ταινία: *Είναι η πρώτη φορά που γυρίζεται μια ταινία μεγάλου μήκους σε αυτή τη διάλεκτο των Σάμι της συγκεκριμένης περιοχής στη Σουηδία. *Όσα δεν ξέραμε για την φυλή των Σάμι τη δεκαετία του '30, τον ρατσισμό εναντίον της και την προσπάθεια εξευρωπαϊσμού της.

*Η ταινία κέρδισε το βραβείο Europa Cinemas Label Award και το Federa Award πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη στο πρόσφατο Φεστιβάλ Βενετίας.

Ο σκηνοθέτης: «Αν με ρωτούσε κάποιος πριν μερικά χρόνια: θα ήθελες να κάνεις μια ταινία για το μποξ που εκτυλίσσεται τη δεκαετία του '60; Θα του απαντούσα: σε καμία περίπτωση!»

Πίσω απ' την ταινία: * Όταν ο σκηνοθέτης συνάντησε τον μποξέρ Όλλι Μάκι, αυτός ήδη έπασχε από προχωρημένο Αλτσχάιμερ. Θυμόταν όμως με λεπτομέρειες τον αγώνα που καθόρισε τη διαδρομή του. Εκμυστηρεύτηκε στον Κούοσμανεν ότι αυτή ήταν η πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής του. Γιατί; Εκείνη την ημέρα αγόρασαν με τη γυναίκα του Ράγια τις βέρες του αρραβώνα τους.

Ο σκηνοθέτης: «Ήμουν πάντα δημιουργικός άνθρωπος, έγραφα τη δική μου μουσική, ζωγράφιζα, έγραφα ιστορίες στα εφηβικά μου χρόνια. Ένιωθα όμως ότι ο κινηματογράφος θα μου έδινε τη δυνατότητα να συνδυάσω όλες τις μορφές τέχνης. Ο κινηματογράφος είναι η καλύτερη διέξοδος για τη δημιουργικότητά μου... Οι ταινίες μου διερευνούν τον χώρο και τα κοινωνικά φαινόμενα. Κατά κάποιο τρόπο παρεμβαίνω με την κάμερα μου, σε μια προσπάθεια να συλλάβω τις ιδεολογίες και τις αντιθέσεις.»

Πίσω απ' την ταινία:

*Ένα διεισδυτικό σχόλιο για την μεγαλοαστική τάξη της Αργεντινής από τον αυστριακό σκηνοθέτη Ρίνερ.

Ο ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΕΝ ΑΓΑΠΟΥΣΕ ΤΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ, ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ – Η ΜΑΛΛΟΝ ΓΕΛΟΥΣΕ ΜΕ ΑΥΤΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΗ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΑ ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΙΑΣ. ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ, ΕΤΣΙ ΩΣΤΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΤΡΑΝΤΑΧΤΟ, ΚΡΑΤΟΥΣΕ ΤΑ ΚΑΘΕ ΛΟΓΗΣ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΠΛΑΚΕΤΕΣ ΣΕ ΕΝΑΝ ΕΙΔΙΚΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΧΩΡΟ, ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΜΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΠΟΚΑΛΟΥΣΑΝ ΠΕΡΙΠΑΙΚΤΙΚΑ “VANITY ROOM”.

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΑΜΑΡΑ

Έτσι κι αλλιώς, το γέλιο ήταν πάντοτε τρανταχτό, ένα πηγαίο σήμα κατατεθέν του Παναγιωτόπουλου που θαρρείς ότι επιτιθόταν στη ματαιότητα των πραγμάτων για να υπογράψει μια παροδική εκχειρία μαζί της. Όποιοι στεκόταν δίπλα του ή απέναντί του, συναισθανόταν πως τούτο το γέλιο παρασέρνει τον πομπό και τον δέκτη σε μια χιονοστιβάδα από σαρκαστικούς αντικατοπτρισμούς. Όλως παραδόξως, η εν λόγω χιονοστιβάδα δεν είχε τα χαρακτηριστικά της συσσώρευσης όγκου και βάρους, παρά μόνο τα εξαγνιστικά στοιχεία του χιονιού: η επικοινωνία με τον Παναγιωτόπουλο (και σκοπιάως αφήνω σε πλήρη σύγχυση την «κινηματογραφική» με τη «μη-κινηματογραφική») παρείχε αναρίθμητα ελαφρυντικά, ακόμα και με την έννοια που αποκτά η λέξη στα βαρύτερα των εγκλημάτων. Μια άμβλυση των αντιθέσεων, ακριβώς επειδή αναδεικνύονταν στην πιο θαυμαστή οξυτήτά τους.

Από αυτό το γέλιο, τελικά, μένει στα αυτιά και στη μνήμη ένας αντίλαλος που διαχειρίζεται το μηδέν πότε σαν άβυσσο, πότε σαν χούλα-χουπ και πότε σαν κουλού-

Στιγμιότυπο απ' την ταινία *Αυτή η νύχτα μένει*

ρι που μπορείς να τσιμπολογήσεις κατά το δοκούν, καθώς περιπλανιέσαι στην περιφέρεια της ίδιας σου της ύπαρξης. Οι πιο υπέροχα κυκλωτικές κινήσεις του Παναγιωτόπουλου, εξάλλου, οι πιο μαεστρικά χορογραφημένες, ήταν αυτές που εκτελούσε σε μια μόνιμα φυγόκεντρη σχέση με τον εαυτό του. Αυτή η σχέση, που συντηρήθηκε με γαλαζοαίματη χάρη κι εκλεκτικότητα, είναι ίσως και το σπουδαιότερο δώρο που μπορεί κανείς να αποκομίσει από τις ταινίες του.

...Στο Αυτή η νύχτα μένει, πολλοί νομίζουν ότι έκανα παραχωρήσεις για να έχει απήχηση στον κόσμο, αλλά δεν είναι αλήθεια. Είμαι ανίκανος να κάνω την παραμικρή υποχώρηση ή παραχώρηση. Είμαι αγύριστο κεφάλι. Αδιάλλακτος από κατασκευή. Ακόμα και από πείσμα. Απλώς νομίζω ότι μια πλευρά του εαυτού μου μπορεί να είναι πολύ λαϊκή, παρ' όλο που μου έχουν κολλήσει την ετικέτα του κουλτουριάρη...

Νίκος Παναγιωτόπουλος
Από το βιβλίο *Από το καλάθι των αχρήστων*
Εκδόσεις Πατάκη, 2010

EVENT Τίποτα δεν ήταν συμβατικό με τον Νίκο Παναγιωτόπουλο. Το 57ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης τιμά έναν απ' τους πιο αντισυμβατικούς δημιουργούς του ελληνικού σινεμά, με έναν αντισυμβατικό τρόπο. Την Τρίτη 8 Νοεμβρίου 2016, σας καλούμε να δούμε μαζί ξανά την ταινία του αγαπημένου σκηνοθέτη, Αυτή η νύχτα μένει. Όχι σε μια παραδοσιακή κινηματογραφική αίθουσα, αλλά σε ένα νυχτερινό κέντρο. Σας περιμένουμε λοιπόν στο Barbarella Live (Βασιλέως Ηρακλείου 43, Θεσσαλονίκη). Αμέσως μετά την προβολή, ο Σταμάτης Κραουνάκης σε μια συναυλία-έκπληξη, θα μας ταξιδέψει στις αξέχαστες μουσικές του φιλμ, που υπέγραψε ο ίδιος. Η εκδήλωση πραγματοποιείται σε συνεργασία με το *Parthenón Film Festival* και την *parallaxi*.

Ο Άιρα Σακς. Φωτογραφία: Άρης Ράμμος

ΜΙΑ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ ΠΡΙΝ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΟΙ ΚΑΛΠΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, ΣΤΟ 57ο ΦΚΘ ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΙΣ ΠΙΟ ΜΥΧΙΕΣ ΠΛΕΥΡΕΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ LITTLE MEN, Η ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΑΙΡΑ ΣΑΚΣ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ. ΤΟΥ ΖΗΤΗΣΑΜΕ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΤΕΙ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ, ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ, ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΥΣ ΤΟΥ. ΚΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ.

ΤΟΥ ΑΙΡΑ ΣΑΚΣ

Είναι μια συνταρακτική, τρομακτική περίοδος για την Αμερική. Αλλά δεν είναι μια περίοδος που προέκυψε από το πουθενά. Όπως σε πολλές χώρες ανά τον κόσμο από την Πολωνία και τη Ρωσία, ως τη Βρετανία και σε πολλές χώρες της Λατινικής Αμερικής- ακόμα και τη σκληροπυρηνική πολιτική κατάσταση στη Μέση Ανατολή και την εμφάνιση δικτατορικών καθεστώτων στην περιοχή- έτσι και στην Αμερική το σώμα των ψηφοφόρων εμπνεύστηκε από παρόμοια κινήματα παγκοσμίως. Στην πραγματικότητα θα μπορούσε κανείς να δει την άνοδο του Ντόναλντ Τράμπ ως επακόλουθο γεγονότων που έλαβαν χώρα εκτός των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένων της προσφυγικής κρίσης, της αστάθειας στη Μέση Ανατολή και της ανόδου της εγκώριας αλλά και της διεθνούς τρομοκρατίας. Όπως έχουμε διαπιστώσει πολλές φορές να συμβαίνει στην παγκόσμια ιστορία, τα εθνικιστικά κινήματα απομονωτισμού σαν αυτό του Ντόναλντ Τραμπ εμφανίζονται όταν οι άνθρωποι είναι φοβισμένοι και θυμωμένοι.

Το κίνημα Τραμπ και το ενδεχόμενο εκλογής του ως Προέδρου των ΗΠΑ έχει δημιουργήσει μια ατμόσφαιρα φόβου και κατάπληξης. Ο φόβος απορρέει από το γεγονός του πόσο εύκολα ένας δημαγωγός μπορεί να κερδίσει τις καρδιές και τα μυαλά μιας πληθυσμιακής ομάδας. Γράφω αυτό το κείμενο δύο εβδομάδες πριν τις εκλογές και απ' ότι φαίνεται η Χίλαρι Κλίντον θα είναι η επόμενη Πρόεδρος. Παρόλα αυτά αν κοιτάξουμε τις δημοσκοπήσεις είναι πολύ πιθανό ότι τουλάχιστον 45 εκατομμύρια άνθρωποι θα ψηφίσουν τον Ντόναλντ Τραμπ. Συνεπώς, η πρόκληση για έναν άνθρωπο σαν και εμένα που θεωρεί αδιανόητο να ψηφίσει κανείς τον Ρεπουμπλικανό υποψήφιο είναι στ' αλήθεια να μπορέσει να κατανοήσει το γιατί.

Δεν μπορούμε να δώσουμε έναν μόνο χαρακτηρισμό σε 45 εκατομμύρια ανθρώπους σα να είναι ένα. Δεν είναι τρελοί, ηλίθιοι ή αξιολύπητοι. Έχουν όμως ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά τα οποία μπορούμε να επισημάνουμε. Ο μέσος ψηφοφόρος του Τραμπ είναι πιθανότερο να είναι λευκός, άνδρας παρά γυναίκα, χωρίς ανώτερη ή πανεπιστημιακή μόρφωση, να μην ζει στην ανατολική ή στη δυτική ακτή, αλλά μάλλον κάπου στις ενδιάμεσες πολιτείες της χώρας. Ο ψηφοφόρος του Τραμπ νιώθει αποκλεισμένος από τους σημαντικούς θύλακες επιτυχίας και κοινωνικής ανέλιξης, κυρίως σε ορισμένους τομείς της οικονομίας, όπως η τεχνολογία, τα χρηματοπιστωτικά, και η παγκόσμια αγορά. Υπάρχουν επίσης οι πιστοί οπαδοί του ρεπουμπλικανικού κόμματος οι οποίοι υποστηρίζουν το κόμμα σε μια απόπειρα να διατηρήσουν τα κεκτημένα τους. Το γεγονός ότι η απογοητευμένη και δυσαρεστημένη εργατική τάξη των λευκών βρήκε ένα σύμμαχο στο κόμμα που παραδοσιακά συνδέεται με την άρχουσα τάξη είναι μια από τις εκπλήξεις αυτής της αναμέτρησης.

Κάτι άλλο το οποίο φάνηκε να είναι πολύ διαφορετικό σε αυτή την εκλογική περίοδο συγκριτικά με τις δύο προηγούμενες, ήταν ότι στάθηκε δύσκολο για την Χίλαρι Κλίντον να εμπνεύσει το πάθος και τον ενθουσιασμό, όπως είχε κάνει ο Ομπάμα το 2008 και το 2012. Όπως και σε εκείνες τις δύο εκλογικές αναμετρήσεις, υπήρξα μέλος μιας ομάδας φίλων και ακτιβιστών που οργανώθηκαν υπέρ των Δημοκρατικών. Αυτή τη φορά ονομάσαμε την δράση μας «Εκλογές Φρίκης» γιατί πραγματικά σαν ομάδα είχαμε φρικάρει.

Ακόμα και η προοπτική της προεδρίας του Τραμπ διαταράσσει δραστικά την αίσθηση που έχουμε για την τάξη και την ελευθερία. Γι αυτό και ήταν πιο δύσκολο αυτή τη φορά να πείσουμε τους γύρω μας να ενδιαφερθούν. Οι φίλοι μας μπορεί να μισούν τον Τράμπ, λίγοι όμως αγαπούν τη Χίλαρι. Ελπίζω ότι αυτό θα αλλάξει με τον καιρό.

Για εμάς που βλέπουμε στο πρόσωπο του Τραμπ σύνδεση με τους δημαγωγούς της ιστορίας- και μέσα σε αυτούς συμπεριλαμβάνω και τον Χίτλερ- αυτός είναι ένας από τους πιο τρομακτικούς που έχουμε γνωρίσει.

Άιρα Σακς

Από την ταινία του Άιρα Σακς *Little Men* που προβάλλεται στο 57ο ΦΚΘ

Το να βλέπει κανείς έναν Αφρο-Αμερικανό και μια γυναίκα να εκλέγεται στο ύπατο κυβερνητικό αξίωμα μέσα σε μια δεκαετία είναι μια κατακλυσμαίια και αξιοσημείωτη αλλαγή που οι περισσότεροι από εμάς δεν θα μπορούσαν να είχαν φανταστεί δέκα χρόνια πριν. Το θεμελιώδες ερώτημα σε αυτές τις εκλογές δεν είναι το πώς είναι δυνατόν κάποιος να ψηφίσει τον Τραμπ αλλά κάτι ακόμα πιο σημαντικό: γιατί εκατομμύρια ανθρώπων αποφασίζουν να κάνουν κάτι τέτοιο; Γίνεται ακόμα πιο επιτακτική η απάντηση αυτού του ερωτήματος αν λάβει κανείς υπ' όψιν τις αποκαλύψεις που έχουν γίνει για αυτόν τον άνθρωπο από τη στιγμή που χρίστηκε υποψήφιος. Στα αγγλικά λέμε «νερό στην πλάτη της πάπιας» (σ.σ. τίποτα δεν τον αγγίζει) και σε αυτή την περίπτωση ο Τράμπ είναι μάλλον η πάπια. Έχει αποκαλυφθεί ως ρατσιστής, ψεύτης, άνθρωπος που παρενοχλεί σεξουαλικά, υποκριτής, μισθοφόρος και φοροφυγάς, όμως τίποτα από αυτά δεν δείχνει να έχει σημασία για τους ψηφοφόρους που πιστεύουν ότι εκπροσωπεί την εξουσία σε έναν κόσμο στον οποίον οι ίδιοι νιώθουν αδύναμοι. Είναι το Αυτό χωρίς το Υπερεγώ· είναι ο τύπος που κλάνει πιο δυνατά απ' όλους χωρίς καμία ντροπή. Είναι η πεμπτουσία του μάτσο ανδρισμού και της ακαλίνωτης κυριαρχίας των λευκών. Είναι σαν ένας μαγνήτης που δεν απωθεί παρά μόνο έλκει.

Για εμάς που βλέπουμε στο πρόσωπο του Τραμπ σύνδεση με τους δημαγωγούς της ιστορίας- και μέσα σε αυτούς συμπεριλαμβάνω και τον Χίτλερ- αυτός είναι ένας από τους πιο τρομακτικούς που έχουμε γνωρίσει. Ποτέ άλλοτε από την 11η Σεπτεμβρίου του 2001 δεν ένιωσα τη γη να χάνεται κάτω από τα πόδια μου, όσο κατά τη διάρκεια αυτών των εκλογών. Ο κόσμος είναι πολύ διαφορετικός από όσο τον φανταζόμουν. Αυτό με φοβίζει από τη μία αλλά ως δημιουργός και κινηματογραφιστής το βλέπω και ως κάτι αποκαλυπτικό. Πάντα ένιωθα μέσα μου την ανάγκη να κατανοήσω γιατί οι άνθρωποι κάνουν «κακά» πράγματα, είτε πρόκειται για χαρακτήρες στις ταινίες μου, είτε για υπαρκτά πρόσωπα. Μια από τις αγαπημένες μου συγγραφείς είναι η ιστορικός από τη Μεγάλη Βρετανία Γκίτα Σερένι η οποία έχει γράψει τόσο για τους διοικητές των Ναζί όσο και ιστορίες παιδιών που σκότωσαν άλλα παιδιά. Είναι πολύ εύκολο να κατακρίνουμε και να απορρίπτουμε, είναι όμως πολύ πιο σημαντικό και επείγον να κατανοήσουμε. Όπως το διατύπωσε ένας ήρωας στην ταινία του Ζαν Ρενουάρ *Ο Κανόνας του Παιχνιδιού*: «Το χειρότερο είναι πως όλοι έχουν τους λόγους τους». Για άλλη μια φορά, η ιστορία, και η συγκεκριμένη προεκλογική περίοδος αποδεικνύουν το νόημα των λεγόμενων του Ρενουάρ. Όλοι έχουν τους λόγους τους, κι αυτό περιλαμβάνει τον Ντόναλντ Τραμπ, αλλά και τα εκατομμύρια ανθρώπων που θα τον ψηφίσουν.

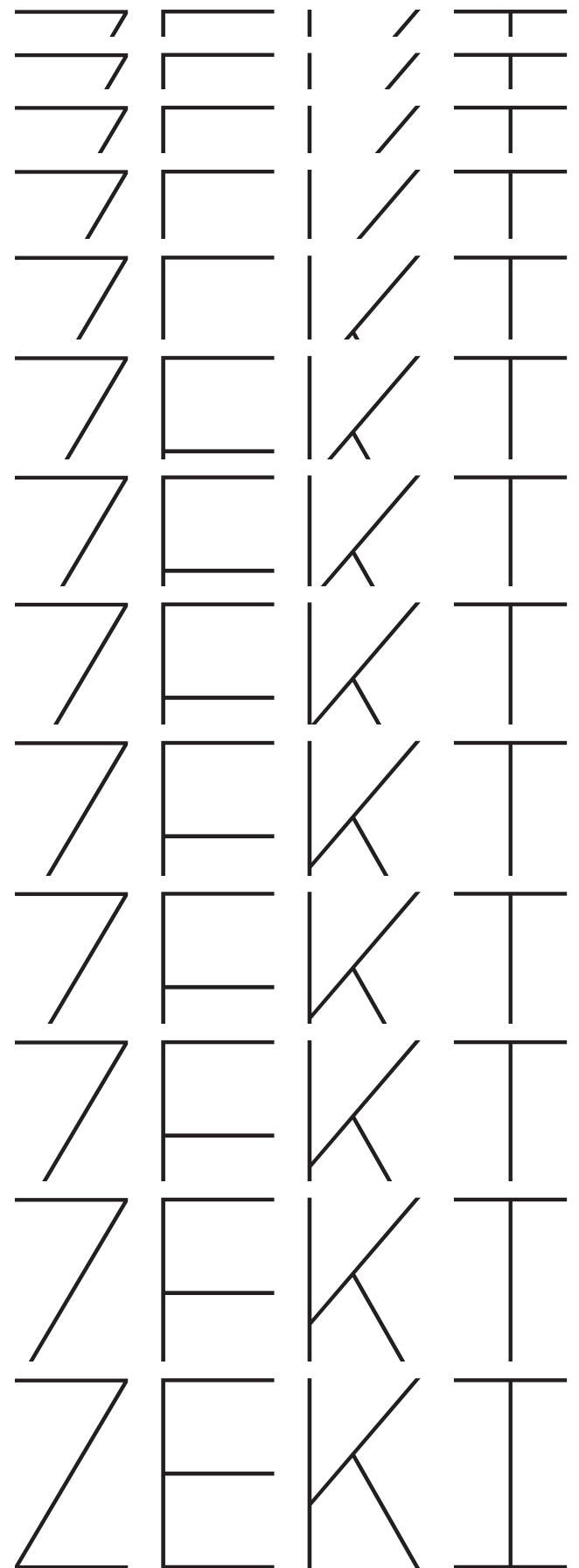

ΖΗΤΗΜΑ ΗΘΟΥΣ

ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΚΑΙ Ο ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΛΛΗΛΟΑΝΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΝΤΕΛΩΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΣΙΝΕΜΑ ΤΟΥ ΖΕΚΙ ΝΤΕΜΙΡΚΟΥΜΠΟΥΖ, ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΤΗ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ ΞΕΤΥΛΙΓΕΙ ΤΟ ΦΚΘ ΣΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. ΣΑΝ ΝΑ ΠΗΡΕ ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΣΤΡΑΓΓΙΞΕ ΣΤΟ ΦΙΛΤΡΟ ΤΟΥ ΥΠΑΡΕΙΣΜΟΥ. ΑΠΟ ΤΟ ΒΛΟΚΚ, ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΤΑΙΝΙΑ, ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ ΦΕΤΙΝΕΣ ΣΤΑΧΤΕΣ, ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΣΚΟΤΕΙΝΗ» ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΑΝ Η ΜΟΙΡΑ, Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ. ΟΜΩΣ ΟΙ ΕΤΙΚΕΤΕΣ ΔΕΝ ΠΟΛΥΑΡΕΣΟΥΝ ΣΤΟΝ 52ΧΡΟΝΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΑΠΟ ΤΗ ΣΠΑΡΤΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, ΟΠΩΣ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΣΤΟ «ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΡΟΜΠΥ ΕΚΣΙΕΛ

DEMIRKUBUZ

Στόχτες

Ο Ζεκί Ντεμάρκουμπουζ σκηνοθέτης και πρωταγωνιστής της ταινίας *Ναυτία*

Οι ταινίες σας μοιάζει να βαδίζουν σε ένα πολύ λεπτό όριο ανάμεσα στο λαϊκό σινεμά και σε εκείνο της διάνοησης. Πόσο επικίνδυνο είναι το όριο αυτό και πόσο εύκολο να παρεκκλίνετε;

Δεν τίθεται θέμα κινδύνου για μένα, γιατί ποτέ δε σκέφτομαι εξωστρεφώς όταν κάνω μια ταινία. Αν, δηλαδή, θέλω να απευθυνθώ στους μεν ή τους δε. Το σινεμά το αντιμετωπίζω σαν ένα ζήτημα ήθους, φροντίζοντας να μένω πιστός στις ανησυχίες μου, στην προσωπικότητά μου. Κι έτσι δε δημιουργείται πρόβλημα ή κίνδυνος. Άλλωστε, βρίσκω άνευ αξίας αυτή τη λογική του διαχωρισμού που νοεί το σινεμά ως θέαμα φτιαγμένο ή για τον λαό ή για τη διάνοηση.

Για σας, τα παλιά και αφελή μελό, στα οποία έχετε συχνότατη αναφορά στα φιλμ σας, τι αξία μπορεί να φέρουν σήμερα;

Πέρα από το ότι ανακινούν μια νοσταλγία, ως κομμάτια του κοινωνικού μας παρελθόντος ή των παιδικών μας χρόνων, δε νομίζω πως φέρουν κάποια αξία από πλευράς στοχασμού. Ούτε και κάποια πολιτιστική αξία. Όμως είναι κομμάτια του παρελθόντος μας, όπως είπα, κι αυτό δεν αλλάζει. Ανεξαρτήτως είδους, ένα έργο τέχνης κουβαλά ή όχι κάποια αξία ανάλογα με τις προθέσεις της δημιουργίας του. Κι απ' αυτή την άποψη, οι προθέσεις κατασκευής αυτών των μελό ή άλλων παλιών ταινιών ήταν απλή. Πέρα από στιγμιαία συναισθήματα και υστερίες, δεν είχαν κάτι παραπάνω να προσφέρουν.

Με δυο λόγια, την τέχνη μου τροφοδοτούσαν πάντα η καχυποψία και ο καημός, προϊόντα κάποιου είδους δυσπιστίας που πάντα με κυνηγούσε, από παιδί. Όμως, γιατί είμαι έτσι όπως είμαι, δεν έχω την παραμικρή ιδέα. Φαντάζομαι πως είναι η μοίρα.

Zeki Demirkubuz

Ποια σχέση, κατά τη γνώμη σας, φέρει η θρησκεία –η όποια θρησκεία– με το ήθος; Και ποια είναι τα όρια αυτής της σχέσης;

Νομίζω πως οι θρησκείες σηματοδοτούν το κρίσιμο εκείνο σκαλοπάτι στη μόνιμη αναζήτηση της ανθρωπότητας για καλοσύνη και ήθος. Όμως εξαιτίας κάποιων ιδιομορφιών στην ανθρώπινη φύση, που αφορούν πρωτίστως την κυριαρχία και τον επεμβατισμό, αυτή η αναζήτηση έχει περάσει στη λήθη. Θέλω να πω πως η ουσία είναι το ήθος και η αναζήτησή του. Και οι θρησκείες αποτελούν μέρος αυτής της αναζήτησης.

Εξίσου συχνότατη θέση στις ταινίες σας έχει η τηλεόραση. Η δική σας επαγγελματική ή προσωπική σχέση με τη μικρή οθόνη ποια είναι;

Επαγγελματική, καμία απολύτως. Που και που παρατηρώ φάτσες ηθοποιών, πάντως σίριαλ δεν πολυβλέπω. Καμιά φορά, για να ξεθολώσω και να ξεχαστώ, χαζεύω άθλια προγράμματα, κι αυτό είναι όλο.

Ένα θέμα που συζητείται στο ελληνικό σινεμά από τις αρχές κιόλας της δεκαετίας του '90 είναι η εθνική ταυτότητα ενός φιλμ, το κατά πόσο εκφράζει, δηλαδή, ελληνικά στοιχεία, σε αντιδιαστολή με ένα διεθνές προφίλ. Υπήρξε ποτέ ανάλογη συζήτηση στο τουρκικό σινεμά;

Για κάποιο λόγο αυτό το ζήτημα είναι πολύ σημαντικό για τους κινηματογραφιστές και τους κριτικούς, πάντως για μένα όχι. Σε καμία περίπτωση δε σκέφτομαι κάτι τέτοιο όταν ετοιμάζω ή γυρίζω μια ταινία. Ίσα-ίσα που βρίσκω αυτή τη σκέψη υπολογιστική, συχνά επικίνδυνη, έως και ντροπιαστική. Για μένα, το σινεμά και οι τέχνες είναι πάνω από θρησκείες, πολιτισμούς και έθνη. Αν δεν ήταν έτσι, δε θα είχα επηρεαστεί σε τέτοιο βαθμό από καλλιτέχνες σαν τον Ντοστογιέφσκι, τον Καμί ή τον Μπαλζάκ, των οποίων ούτε τη θρησκεία, ούτε την κουλτούρα, ούτε την πατρίδα γνωρίζω. Ούτε θα είχα νιώσει τόσο βαθιά τον πόνο του Βαν Γκογκ.

Έχετε βιώσει εγκλεισμούς και βασανιστήρια, έχετε περάσει από ένα σωρό διαφορετικές δουλειές. Κατά πόσο έθρεψαν οι δοκιμασίες σας την τέχνη σας;

Με δυο λόγια, την τέχνη μου τροφοδοτούσαν πάντα η καχυποψία και ο καημός, προϊόντα κάποιου είδους δυσπιστίας που πάντα με κυνηγούσε, από παιδί. Όμως, γιατί είμαι έτσι όπως είμαι, δεν έχω την παραμικρή ιδέα. Φαντάζομαι πως είναι η μοίρα.

Όσοι θα έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν ταινίες σας θα καταλάβουν τον λόγο αυτής της απορίας μας: προτιμάτε ανοικτές ή κλειστές τις πόρτες μέσα στο σπίτι σας;

Προσωπικά δε μ' αρέσει να έχω πόρτες δωματίων κλειστές στο σπίτι. Μονάχα με ανάλογες ερωτήσεις θεατών είχα παλιότερα αντιληφθεί την εμμονή, για να είμαι ειλικρινής. Δε μ' αρέσει να κρατώ κλειστές τις πόρτες, αλλά ούτε νομίζω πως έχει κάποια ιδιαίτερη σημασία.

Ζείτε σε μια χώρα ισχυρών πολιτικών αναταράξεων. Εσείς πώς βιώνετε τούτο τον κοχλασμό;

Οι σκέψεις μου για την πολιτικοκοινωνική κατάσταση της Τουρκίας είναι ξεχωριστές και ιδιωτικές, γιατί αγαπώ τη χώρα μου με έναν εντελώς παράξενο τρόπο. Και δεν έπαψα ποτέ να τη σκέφτομαι και να τη συνδέω με ονειροπολήσεις από παιδί. Όμως αυτή την εποχή δεν έχω τη δύναμη να εκθέσω τούτες τις σκέψεις ούτε καν στον εαυτό μου, πόσο μάλλον σε άλλους. Ας πούμε απλά πως αν καθίσω να τις εκθέσω, θα τις μισήσουν όλοι, με πρώτους τους κυβερνώντες, τους Κεμαλιστές και τους αριστερούς φιλελεύθερους διανοούμενους. Αυτοί που τις ξέρουν τις μισούν ήδη. Κι ο λαός εξάλλου ούτε που νοιάζεται.

**BORN IN
• IRELAND •
ENJOYED IN
THESSALONIKI**

- John Jameson

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΕΞΗ

Ποια είναι η πρώτη εικόνα που σκέφτεστε όταν ακούτε τη λέξη 'σπίτι'; 'Η πυροβόλο'; Προς τα που φυσάει η 'τραμουντάνα'; Είναι ο 'βασιλιάς' γυμνός; Λέξεις. Πίσω από αυτές, 4 ταινίες, στους φετινούς Ανοιχτούς Ορίζοντες που θα σας κάνουν να ξανασκεφτείτε το νόημα των λέξεων.

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΥΡΟΒΟΛΟ

1. όπλο, που εκτοξεύει βλήμα μέσα από ειδικό σωλήνα (κάννη) με τη δύναμη των αερίων τα οποία παράγονται από την καύση ορισμένης εκρηκτικής ύλης, συνήθ. Πυρίτιδας
2. μη φορητό πυροβόλο όπλο, συνήθ. τοποθετημένο πάνω σε τροχούς, που εκτοξεύει μεγάλα βλήματα σε σχετικά μεγάλη απόσταση· κανόνι

Το **Σκοτεινή είναι η νύχτα** του Τιμ Σάτον, ξετυλίγει με υπολογισμένα βήματα και με λυρική αυτοσυγκράτηση το χρονικό μιας τραγωδίας που ξέρεις ότι θα συμβεί, αλλά μπορείς μόνο να μαντέψεις τους λόγους, τις αιτιάσεις και τον αντίκτυπο τους. Σε ένα πολυσινεμά των αμερικανικών προαστίων μια σειρά από ήρωες ακολουθούν τις δικές τους διαδρομές σε μια πορεία που θα συναντηθεί σε ένα κοινό σημείο, αυτό ενός εφιάλτη. Πέρα από την καταγγελία και την ηθικολογία, πέρα από τα κατηγορώ το **Σκοτεινή είναι η Νύχτα** είναι μια ταινία που προβληματίζει και προκαλεί. Την σκέψη.

ΒΑΣΙΛΙΑΣ

1.α. ο ανώτατος ισόβιος και κληρονομικός άρχοντας ενός κράτους β. ο τίτλος του ανώτατου άρχοντα γ. στην αθηναϊκή δημοκρατία, ο δεύτερος από τους εννιά άρχοντες

2. α. για άνθρωπο πολύ πλούσιο, που ζει με μεγάλες ανέσεις. β. αυτός που κυριαρχεί απόλυτα σ' έναν ομοιογενή χώρο, τομέα, ο πρώτος, ο καλύτερος, ο ισχυρότερος

3. το πρώτο σε αξία πιόνι του σκακιού

Μια κωμωδία που διαδραματίζεται στην γειτονία μας Ο **Βασιλιάς των Βέλγων** των Πίτερ Μπόσενς και Τζέσικα Γούντγουορθ ακολουθεί τον ήρωα του σε ένα ταξίδι γεμάτο παρεξηγήσεις αναποδιές και πολιτισμικές λακκούβες στον δρόμο καθώς προσπαθεί να διασχίσει τα Βαλκάνια για να φτάσει ινκόγκνιτο πίσω στην πατρίδα του. Κινηματογραφημένο σαν ντοκιμαντέρ, πιο αστείο από το ευφυές ανέκδοτο και πιο διαπεραστικό από εθνογραφική μελέτη, το φιλμ μιλά για την Ευρώπη του σήμερα με τρόπο απρόβλεπτο κι ανάλαφρα σοβαρό.

ΣΠΙΤΙ

1. κτίσμα το οποίο χρησιμοποιείται ως κατοικία 2. η κατοικία, είτε ως ανεξάρτητο κτίσμα είτε ως τμήμα ενός μεγαλύτερου οικοδομήματος 3. το εσωτερικό ενός σπιτιού ή ενός διαμερίσματος, το νοικοκυριό 4. τα πρόσωπα που ζουν μαζί, που κατοικούν στο ίδιο σπίτι, που αποτελούν μια οικογένεια

Η δεύτερη μεγάλου μήκους του βραζιλιάνου Κλέμπερ Μεντόζα Φίλιου, **Aquarius** δίνει στην Σόνια Μπράγκα τον καλύτερο ρόλο της μακρά και σπουδαίας καριέρας της μεταμορφώνοντάς την στην Κλάρα, μια γυναίκα που αρνείται να εγκαταλείψει το σπίτι της σε ένα συγκρότημα κατοικιών στο Ρεσίφε. Περισσότερο από την ιστορία μιας γυναίκας, το **Aquarius** είναι η ιστορία για συναισθήματα και μνήμες, για μια εποχή που αλλάζει και για τον τρόπο που άνθρωποι δένονται με τον τόπο, τα αντικείμενα τους τοίχους που τους περιβάλλουν και τους ορίζουν.

ΤΡΑΜΟΥΝΤΑΝΑ

1. ο βόρειος άνεμος· βοριάς 2. ο πολιτικός αστέρας.

Μια ταινία με έναν τυφλό μουσικό που αναζητά την αληθινή του ταυτότητα όταν ανακαλύπτει μετά από χρόνια ότι είναι υιοθετημένος, γίνεται ένας εξαιρετικός οδηγός στον τρόπο που μια ολόκληρη κοινωνία προτιμά βλέπει μόνο μερικές πτυχές της ιστορίας του και να αποστρέφει τα μάτια από άλλες. Το **Τραμουντάνα** του Βάτσε Μπουλγκουριάν είναι μια ταινία που διαδραματίζεται στον Λίβανο, αλλά που αφορά όλους, με τον ίδιο τρόπο που ένα μελαγχολικό τραγούδι αγγίζει κάθε ψυχή σε ολόκληρο τον κόσμο.

* Λεξικό Τριανταφυλλίδης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ ΣΕ ΕΠΙΣΗΜΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΟΥ, ΠΟΤΕ, ΠΩΣ ΚΑΙ
ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟ,
ΓΙΑΤΙ. ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ
ΤΟ ΑΠΑΝΤΟΥΝ
ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΟΙ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

1. ΝΗΜΑ

Του The Boy

Tagline: Η ιστορία της Νίκης και του γιου της Λευτέρη και του νήματος που τους δένει

Trivia: Εκπληκτική η ερμηνεία της Σοφίας Κόκκαλη σε διπλό ρόλο. Τη μουσική της ταινίας υπογράφει ο ίδιος ο The Boy.

Αξίζει να τη δεις γιατί: Το Νήμα είναι μια προσωπική ταινία σκανταλιά. Μάλλον είναι για θεατές που τους αρέσουν οι κωμωδίες που δεν έχουν αστεία, οι ταινίες επιστημονικής φαντασίας που οι ήρωες δεν ξέρουν να αλλάξουν μια λάμπα, οι άγριες ερωτικές σκηνές που συμβαίνουν μέσα στο μυαλό, που θέλουν όταν βγαίνουν απ' το σινεμά να ψάχνουν το σάουντρακ της ταινίας, για άγρια αγοροκόριτσα και άντρες λάτρεις του μελοδράματος και του καταθλιπτικού τεχνολόγ, για μυωπικούς που κάτι παθαίνουν με το κόκκινο χρώμα, για θεατές που μια μέρα δεν θα ντρέπονται να κλάψουν δίπλα στον φίλο τους.

ΠΟΥ και ΠΟΤΕ:

Τώνια Μαρκετάκη, Τετάρτη 9/11, 20.00

Τώνια Μαρκετάκη, Πέμπτη 10/11, 15.00

2. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΑΣΙΝΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

Του Πανίκκου Χρυσάνθου

Tagline: Οι άγνωστες πτυχές της ιστορίας της πράσινης γραμμής που έχει σημαδέψει τη χώρα της Κύπρου, μέσα από την ιστορία ενός Τουρκοκύπριου και ενός Ελληνοκύπριου.

Trivia: Μια προσέγγιση στη διχοτόμηση της Κύπρου και τις συνέπειες στις ζωές τόσο των Ελληνοκυπρίων όσο και των Τουρκοκυπρίων

Αξίζει να τη δεις γιατί: Η Κύπρος, μια από τις 28 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι μοιρασμένη στα δυο με ένα ιδιόμορφο τείχος, που καθιερώθηκε ως «πράσινη γραμμή», γιατί ένας Άγγλος στρατιωτικός σημείωσε τη γραμμή αντιπαράθεσης στο κέντρο της Λευκωσίας με ένα πράσινο μολύβι. Η ιστορία της ταινίας μας αφηγείται την ιστορία ενός Ελληνοκύπριου στρατιώτη, που στέλλεται σε ένα φυλάκιο, το οποίο απέχει 30 μέτρα από το απέναντι τούρκικο. Εκεί ανακαλύπτει ότι ένας από τους απέναντι στρατιώτες μένει στο σπίτι του. Μια περίεργη σχέση αναπτύσσεται τους, που βγάζει στην επιφάνεια τα τραύματα του πολέμου, που δεν έχουν σύνορα, αλλά και την αντίσταση στον παραλογισμό του φανατισμού και της μισαλλοδοξίας.

ΠΟΥ και ΠΟΤΕ:

Παύλος Ζάννας, Δευτέρα 7/11, 19.30

Φρίντα Λιάππα, Τρίτη 8/11, 15.30

3. PARK

Της Σοφίας Εξάρχου

Tagline: Μια σκληρή ιστορία ενηλικίωσης, όπου η νεανική απελπισία και ο βρώμικος ερωτισμός ορίζουν τις ζωές μιας παρέας εφήβων που ξοδεύει τις μέρες και τις νύχτες της, στις εγκαταστάσεις-φαντάσματα του Ολυμπιακού Χωριού της Αθήνας.

Trivia: Πρωταγωνιστούν οι Δημήτρης Κίτσος, Δήμητρα Βλαγκοπούλου, και Λένα Κιτσοπούλου. Βραβείο Νέων Σκηνοθετών στο Φεστιβάλ του Σαν Σεμπαστιάν. Ελληνική συμμετοχή στο Διεθνές Διαγωνιστικό

Αξίζει να τη δεις γιατί: Η ιδέα για το Park δεν ξεκίνησε από το Ολυμπιακό Χωριό της Αθήνας, όπως νομίζουν οι περισσότεροι. Η αρχική ιδέα ήταν μια παρέα αγοριών που ζει σ' ένα απομονωμένο, εγκαταλελειμμένο μέρος, απ' όπου δεν υπάρχει καμία διέξοδος και καμία ελπίδα, τίποτα. Το μέρος εδώ είναι το Ολυμπιακό Χωριό και το γεγονός που οδήγησε στη δημιουργία αυτού του έρημου μέρους δεν ήταν ένας πόλεμος ή μια φυσική καταστροφή, αλλά οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Η ιστορία του μεγάλου σόου και της πτώσης μετά το σόου.

ΠΟΥ και ΠΟΤΕ: Ολύμπιον, Δευτέρα 7/11, 18.15

Τώνια Μαρκετάκη, Τρίτη 8/11, 20.00

4. ΑΓΑΠΗ, ΑΓΑΠΗ, ΑΓΑΠΗ

Του Κώστα Ζάπα

Tagline: Μια ακραία ερωτική ιστορία, όπου οι πρωταγωνιστές της διψούν για αγάπη με κάθε κόστος

Trivia: Πρωταγωνιστούν οι Αγγελική Παπαθεμελή, Νικολίτσα Ντρίζη, Άγγελος Βαρέλας και ο Αντώνης Παπαδόπουλος που έφυγε πρόσφατα από κοντά μας.

Αξίζει να τη δεις γιατί: Μέχρι που μπορεί κανείς να φτάσει για την αγάπη; Μπορεί η αγάπη να νικήσει κάτι κολοσσιαίο όπως η μοίρα; Να αλλάξει την μοίρα των ανθρώπων; Κι αν μπορεί, μέχρι που θα φτάσουν οι άνθρωποι για την αγάπη;

ΠΟΥ και ΠΟΤΕ:

Τώνια Μαρκετάκη, Δευτέρα 7/11, 22.30

5. ΕΤΕΡΟΣ ΕΓΩ

Του Σωτήρη Τσαφούλια

Tagline: Η περιπέτεια ενός καθηγητή εγκληματολογίας στην προσπάθειά του να εξιχνιάσει πέντε φόνους που συνοδεύονται από ρητά του Πυθαγόρα

Trivia: Με τους Πυγμαλίωνα Δαδακαρίδη, Ιωάννα Κολιοπούλου, Μάνο Βακούση, Δημήτρη Καταλειφό, Γιώργο Χρυσοστόμου. Σε ρόλο-έκπληξη ο αγαπημένος γάλλος ηθοποιός Φρανσουά Κλουζέ (Οι άθικτοι)

Αξίζει να τη δεις γιατί: Γιατί είναι μια ταινία που φωτίζει την τρομερή αταξία που κρύβουμε μέσα μας, καταπιανόμενη με θέματα τεράστιας ανθρωπιστικής και όχι μόνο αξίας, όπως είναι η φιλία, η αγάπη και η πίστη. Η πίστη στον άνθρωπο και στις αξίες που φέρει μέσα του. Αξίζει να δει κανείς το Έτερος εγώ γιατί τα παραπάνω τα επικοινωνεί μέσα από μια Αθήνα διαφορετική. Μια Αθήνα που υπάρχει και που δεν χαρακτηρίζεται μόνο από θλιβερά τοπία και μίζερα χρώματα. Αξίζει να δει κανείς το Έτερος εγώ για το λαμπερό του cast που μιλάει κατευθείαν όχι μόνο στο μυαλό και στη ψυχή του θεατή, αλλά στην ηθική του συνείδηση.

ΠΟΥ και ΠΟΤΕ:

Τώνια Μαρκετάκη, Δευτέρα 7/11, 20.00

Νήμα του The Boy

F I L M

Η ιστορία της πράσινης γραμμής του Πανίκου Χρυσάνθου

F I L M G R

F I L M G R

Park της Σοφίας Εξάρχου

F I L M

Αγάπη, αγάπη, αγάπη του Κώστα Ζάνα

F I L M G R

Ετερος εγώ του Σωτήρη Τσαφούλια

F I L M G R

Ραούφ των Μπαρίς Καγιά και Σονέρ Τζανέρ

Η καλή σύζυγος της Μιριάνα Καράνοβιτς. Με πρωταγωνίστρια την ίδια

Δύο λαχνοί του Πάουλ Νεγκοέσκου

Home Sweet Home του Φατόν Μπαϊρακτάρι

ΟΛΑ ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ, ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ Ή ΤΑ ΤΡΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΘΩΟΤΗΤΑ, ΤΗΝ ΑΝΤΡΙΚΗ ΦΙΛΙΑ, ΤΗ ΒΙΤΡΙΝΑ ΕΝΟΣ ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΑ ΥΠΕΡΟΧΟΥ ΓΑΜΟΥ. ΝΑΙ, ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ, ΑΛΛΑ ΜΑΣ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΟΛΑ ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ.

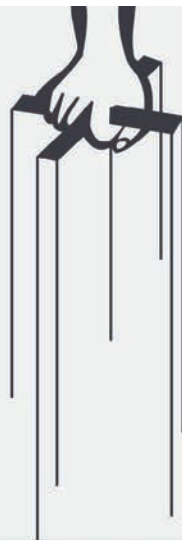
ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΛΛΑΒΟΥ

Ραούφ Σε μια γωνιά της Ανατολίας, ο εννιάχρονος Ραούφ ψάχνει να μάθει πώς μοιάζει το χρώμα ροζ. Στο θαυμάσιο ντεμπούτο των Μπαρίς Καγιά και Σονέρ Τζανέρ, το ροζ συμβολίζει τον έρωτα, αλλά και το θάρρος και την ειρήνη. Συγκινητικό, τρυφερό και αστείο, το *Ραούφ* είναι μια άρτια ταινία για τον αμύθητο θησαυρό της παιδικής ηλικίας, που παρακολουθείται με το ίδιο ενδιαφέρον τόσο από παιδιά όσο και από ενήλικες.

Δύο λαχνοί Τρεις slackers, μια παλιά Ντάτσια κι ένα ταξίδι: οι *Δύο λαχνοί* του Πάουλ Νεγκοέσκου είναι ο ορισμός του road monie a la roumanica, μια απολαυστική κωμωδία που φέρνει το πνεύμα του ανεξάρτητου αμερικάνικου σινεμά στα Βαλκάνια. Οι τρεις πρωταγωνιστές της ταινίας, που σπάει τα ταμεία στη Ρουμανία, το διασκεδάζουν με την ψυχή τους. Και οι θεατές το ίδιο!

Η καλή σύζυγος Γλέντι και χορός, αλλά πίσω από τη βιτρίνα της ευμάρειας τα κρυμμένα μυστικά του Εμφυλίου караδοκούν. *Η καλή σύζυγος*, σκηνοθετικό ντεμπούτο της σπουδαίας ηθοποιού από τη Σερβία, Μιριάνα Καράνοβιτς, είναι μια ταινία που σκύβει με τόλμη πάνω στις ανοιχτές πληγές της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Ένα στιβαρό κοινωνικό δράμα, με εξαιρετικό καστ.

Home Sweet Home «Σπίτι μου, σπιτάκι μου και φτωχοκαλυβάκι μου», αλλά όχι για όλους – και σίγουρα όχι για τον Αγκρόν, τον ήρωα του *Home Sweet Home*, ο οποίος επιστρέφει από τον πόλεμο και ανακαλύπτει πως οι συγγενείς του θα προτιμούσαν να μην είχε γυρίσει ποτέ. Σκηνοθετικό ντεμπούτο του Φατόν Μπαϊρακτάρι, το *Home Sweet Home* είναι μια πικρά κωμική ματιά στο σύγχρονο Κόσοβο – και όχι μόνο, καθώς η νοοτροπία που καυτηριάζεται ευφύως στην ταινία φαντάζει οικεία και για τα υπόλοιπα Βαλκάνια.

The

GOT FRA ATHER

Ταξίδι
στον κινηματογράφο!

CAR OF THE YEAR 2016

Το νέο Astra. Με εξοπλισμό που
συναντάς στην πολυτελή κατηγορία.

- Προηγμένο σύστημα Opel Eye
- Σύστημα προβολέων IntelliLux LED® Matrix
- Τελευταίας γενιάς κινητήρες βενζίνης 1,0 lt Turbo, 105 hp και Diesel 1,6 lt, 136 hp

Το "Car of the Year" είναι ένα διεθνές βραβείο, που απονέμεται από μια επιτροπή διακεκριμένων δημοσιογράφων αυτοκινήτου από όλη την Ευρώπη.

Εκπομπές ρύπων CO₂ (gr/km) από: 96, Κατανάλωση καυσίμου lt/100km από: εντός πόλης 4,4, εκτός πόλης 3,4, μέση 3,7.

DION MOTORS

Επίσημος διανομέας και επισκευαστής OPEL
Θεσσαλονίκη Λαγκαδά 134, Νεάπολη Τηλ. 2310 566 878, ΠΙΕΡΙΑ - ΗΜΑΘΙΑ - ΠΕΛΛΑ

Καλέστε με αστική χρέωση από σταθερό στο: 801-11-5000 5000

facebook.com/dionmotors
www.dionmotors.gr

ΣΤΑΣΗ: ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΥΤΕΣ
ΕΧΟΥΝ ΗΔΗ ΓΡΑΨΕΙ
ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ.
ΤΩΡΑ ΚΑΝΟΥΝ
ΜΙΑ ΣΤΑΣΗ ΣΤΟ
57Ο ΦΚΘ ΚΑΙ
ΣΥΝΑΝΤΙΟΥΝΤΑΙ
ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟ
ΤΟΥ ΣΤΙΣ
ΑΙΘΟΥΣΕΣ.

ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Νοτιάς
του Τάσου Μπουλμέτη

Μια ολόκληρη γενιά και οι εικόνες που την θέριψαν. Ο μικρός Σταύρος μεγαλώνει και μαζί του μεγαλώνουν οι ελπίδες, τα άγχη, τα όνειρα της Ελλάδας. Του '60, του '70, του '80. Άλλο αν οι ελπίδες στέρεψαν και τα όνειρα αποδείχθηκαν απατηλά. Στον Νοτιά, που φυσάει παρασέρνοντας τον θεατή στη μνήμη, όλα είναι λίγο πιο όμορφα. Οι μύθοι παραμένουν μύθοι. Έστω και στο όριο. Ο μικρός Σταύρος λοιπόν ενηλικιώνεται, ερωτεύεται, αποκτά πολιτική συνείδηση. Συνείδηση γενικά. Του ποιος είναι, που πηγαίνει, ποια Ελλάδα του έταξαν και ποια αποδείχθηκε ότι είναι. Ο σκηνοθέτης της Πολίτικης κουζίνας μοιράζεται με το κοινό μια ταινία γεμάτη γλύκα, αρκετά προσωπική, μια ταινία με χιούμορ και πάνω απ' όλα ειλικρίνεια.

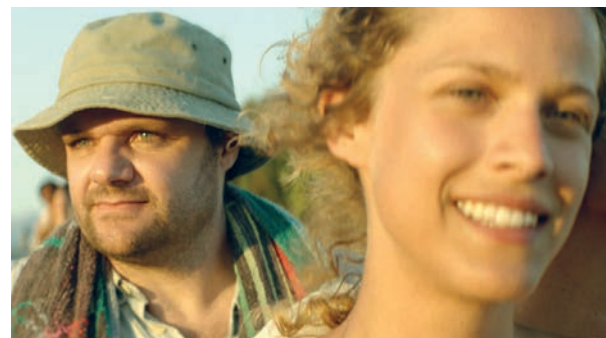

Νοτιάς του Τάσου Μπουλμέτη

Suntan

του Αργύρη Παπαδημητρόπουλου

Ο Κωστής μέσα από τον εμμονικό του έρωτα με την Άννα ξαναζεί τη νιότη που έχασε. Ή που δεν έζησε ποτέ. Εμμονή, τρέλα, παράνοια. Ένα επικίνδυνο παιχνίδι που βγαίνει απ' το μυαλό και γίνεται όσο πιο αληθινό γίνεται. Μαζί με τον Κωστή, πρωταγωνιστής είναι και το ελληνικό καλοκαίρι. Με τις υποσχέσεις και τις παγίδες του. Η ζέση σου καίει το δέρμα και το μυαλό. Όλα αυτά στην Αντίπαρο, στις παραλίες και τα σοκάκια της, στη θρυλική La Luna. Το Suntan στ' αλήθεια ξανάρχεται στο φεστιβάλ, καθώς ξεκίνησε από αυτό στο 55ο ΦΚΘ κερδίζοντας το βραβείο Works in Progress της Αγοράς.

Suntan του Αργύρη Παπαδημητρόπουλου

Η πόλη της σιωπής
της Άντζελας Ισμαήλου

Στην Πάτμο: Εκεί θα συναντηθούν μια τραγουδίστρια της όπερας σε μια δύσκολη φάση της ζωής της, ένας καθολικός ιερέας που παλεύει με τους προσωπικούς του δαίμονες, κι ένας ισπανός ταυρομάχος. Η Πάτμος δεν είναι μόνο το σταυροδρόμι τους. Είναι ήρωας της ταινίας. Η κατασκευαστική ατμόσφαιρα του νησιού, μοναδική στην Ελλάδα, γράφει στον φακό, σχεδόν όπως γράφουν τα πρόσωπα και οι εκφράσεις τους. Σιωπή, αλλά και φως. Μ' αυτά τα υλικά η σκηνοθέτιδα αφηγείται όχι μια, αλλά τρεις ανθρώπινες ιστορίες. Πόνος και εξαγνισμός.

Η πόλη της σιωπής της Άντζελας Ισμαήλου

Πέντρο Νούλα του Κάρολου Ζωναρά

Νουάρ. Με τους κανόνες του και την ατμόσφαιρά του. Ύστερα από ένα ατύχημα, ένας άνδρας χάνει τη μνήμη και την ταυτότητά του. Τι σχέση έχει με τον Πέντρο Νούλα; Όπως σε όλα τα νουάρ, το κουβάρι ξετυλίγεται από το πρώτο στοιχείο. Κι ύστερα ακολουθεί τα ψίχουλα. Η απώλεια μνήμης έχει δώσει τροφή στο σινεμά. Δημιουργείς έναν ήρωα, έρμαιο, κι ύστερα του δίνεις το χέρι και τον οδηγείς. Στην ταινία του Ζωναρά η διαδρομή περνά απ' τον υπόκοσμο, από μοιραίες γυναίκες, από συνειρμούς κινηματογραφικούς. Για τους λάτρεις των αστυνομικών.

Πέντρο Νούλα του Κάρολου Ζωναρά

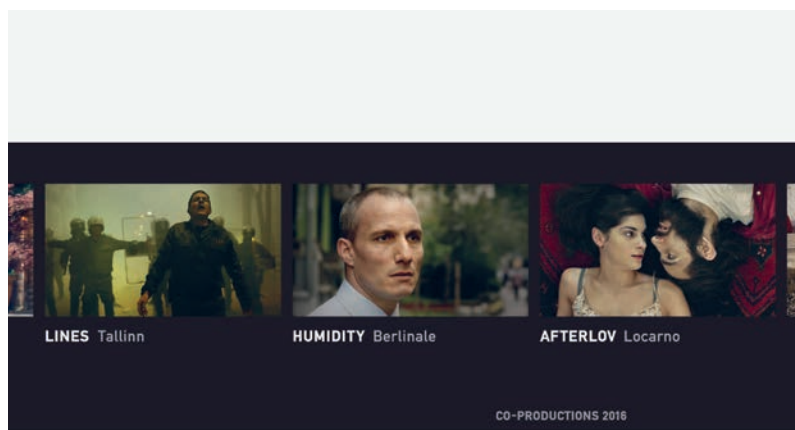
Nocturne του Κωνσταντή Φραγκόπουλου

Ένα κλειστοφοβικό ψυχολογικό θρίλερ με τρεις τσακισμένες ψυχές. Φόντο, ένα υπόγειο πάρκινγκ. Ή ένας εναλλακτικός κόσμος. Με μοναδική χαραμάδα αθωότητας ένα μικρό κορίτσι, το φιλμ φλερτάρει με τη σκοτεινή πλευρά του νου. Η βία είναι εκεί, ακόμη κι όταν δεν εκτυλίσσεται μπροστά στην κάμερα. Πηγάζει απ' τις εμπειρίες των χαρακτήρων, απ' όσα έχουν ζήσει πριν, κι όσα θα ακολουθήσουν.

Nocturne του Κωνσταντή Φραγκόπουλου

Πρώτο Πλάνο

AWARD SPONSOR

CROSSROADS
CO-PRODUCTION FORUM

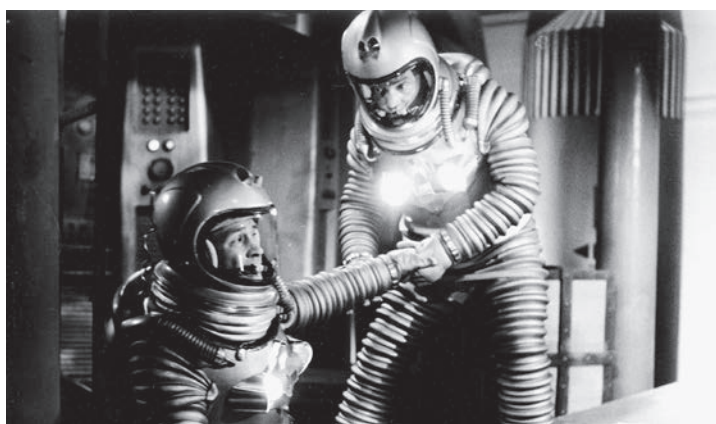
235

two thirty five inc analog.digital.cinema www.235.gr

WE BRING EVEN
YOUR WILDEST IDEAS TO LIFE.
CINEMA-TELEVISION-ADVERTISING-EVENTS

Από την ταινία *Ikarie XB-1* του Γίντριτς Πόλακ

Μεταξύ του ρηξικέλευθου για την εποχή του «ιπτάμενου δίσκου», *Forbidden Planet* και της *Οδύσσειας του Διαστήματος*, της πρώτης «σοβαρής ταινίας του είδους» βρίσκεται το *Ikarie XB-1* του Γίντριτς Πόλακ να καλύψει ένα ενδιαφέρον κενό.

Η ταινία του Πόλακ στέκεται με το ένα πόδι στην πρώτη εποχή χρησιμοποιώντας ακόμα στρογγυλούς ιπτάμενους δίσκους και παλιομοδίτικα ρομπότ και με το άλλο πόδι στην σύγχρονη εποχή ίσως γιατί η πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία του βασίζεται σε βιβλίο του φοβερού Stanislav Lem.

Η ταινία περιγράφει τις περιπέτειες του πληρώματος του διαστημόπλοιου *Ikarie XB-1* που ταξιδεύει με σκοπό την αναζήτηση εξωγήινης ζωής. Το πρώτο μισό της ταινίας με πολύ ενδιαφέρον τρόπο περιγράφει την καθημερινότητα των αστροναυτών με αποκορύφωμα την σκηνή ενός πάρτι που οι άντρες ντυμένοι με κουστούμια και οι γυναίκες με βραδινά φορέματα χορεύουν ένα μείγμα 60ς μουσικής και Ελισαβετιανών χορών. Το δεύτερο μισό της ταινίας είναι ένα πολύ αποτελεσματικό θρίλερ και σχεδόν κάθε σκηνή του έχει κοπιαριστεί από πασίγνωστες επόμενες ταινίες του είδους.

Το *Ikarie XB-1* υπήρξε στην εποχή του ένα από τα πολλά «θύματα» της εταιρίας διανομής American International Pictures που συνήθιζε να παίρνει ταινίες exploitation από κομμουνιστικές χώρες, να τις ξαναμοντάρει, να τις ντουμπλάρει, να κάνει επιπλέον γυρίσματα συνήθως με γυμνές καλλονές και να τις προβάλλει με άλλο όνομα στην Αμερική και στον υπόλοιπο κόσμο. Το *Ikarie XB-1* λοιπόν μετονομάστηκε σε *Voyage to the end of the Universe* και μετά από λίγο χάθηκε από την συλλογική μνήμη για να επιστρέψει τα τελευταία χρόνια μέσα από τιμητικές προβολές σαν αυτή που θα γίνει στο φετινό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Η προβολή του *Ikarie XB-1* του Γίντριτς Πόλακ έχει μια ακόμα σημασία όμως και αυτή είναι ότι ρίχνει φως σε μια άγνωστη σε εμάς πλευρά του ευρωπαϊκού κινηματογράφου εκείνης της εποχής. Η επιστημονική φαντασία ήταν πάντα στην πρώτη γραμμή του κινηματογράφου των πρώην κομμουνιστικών χωρών ήδη από την εποχή του φοβερού *Aelita* το 1924. Ακολούθησαν εκατοντάδες ταινίες σε όλα τα υποείδη της επιστημονικής φαντασίας, πολλές φορές καλύτερες και πιο εντυπωσιακές από τις αντίστοιχες αμερικάνικες που όλοι γνωρίζουμε. Το τσεχοσλοβákικο *Ikarie XB-1* λοιπόν είναι μια από τις πρώτες σοβαρές προσπάθειες στο είδος και ακολουθήθηκε από πολλά άγνωστα ακόμα σε μας αριστουργήματα όπως τα *The end of August at the Hotel Ozone*, *On the silver globe*, *Pilot Pirx's inquest*, *Sexmission*, *Kin-dza-dza* και *Dead man's letters*.

POST PRODUCTION HOUSE

WHEN SHOOTING ENDS GRAAL BEGINS

DIGITAL INTERMEDIATE
 FILM SCANNING
 COLOR GRADING
 COMPOSITING-VFX
 3D VISUALIZATION
 FILM RECORDING
 3D DCP MASTERING-STEREOSCOPIC
 DIGITAL PRINTS
 FILM RESTORATION
 SOUND EDITING-MIXING
 OFF-ON LINE EDITING
 ENCODING
 DVD AUTHORIZING

"Without the award from Thessaloniki I don't know how we could have finished the film. Working with Graal was a dream come true for us. I hope to collaborate with Graal on all my future projects."

Annemarie Jacir, director, *When I Saw You*

**Graal is the main
Agora Awards Sponsor**

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr

www.graal.gr

 Graal Post Production House
  Graal

ENTER THE FUN

TABLETS

ACCESSORIES

SMARTPHONES

GAMES

MOVIES

seven SPOTS

www.sevenspots.gr
facebook.com/sevenspot.gr

Άπνοια του Άρη Μπαφαλούκα (Ελλάδα) – βραβείο Κοινού FISCHER Διεθνούς Διαγωνιστικού 51ου ΦΚΘ

10 ΧΡΟΝΙΑ ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ FISCHER

PVC-1 του Σπύρου Σταθουλόπουλου (Κολομβία-Ελλάδα) - το βραβείο Κοινού FISCHER Διεθνούς Διαγωνιστικού 48ου ΦΚΘ

Μάθημα Αποκατάστασης του Ιβάν Ι. Τβερντόβσκι (Ρωσία) - βραβείο Κοινού FISCHER Διεθνούς Διαγωνιστικού 55ου ΦΚΘ

Επιλογος του Αμίρ Μανόρ (Ισραήλ) - βραβείο Κοινού FISCHER Διεθνούς Διαγωνιστικού 53ου ΦΚΘ

Η γη και η σκιά του Σέσαρ Ασεβέδο (Κολομβία) - βραβείο Κοινού FISCHER
Διεθνούς Διαγωνιστικού 56ου ΦΚΘ

Σταυροδρόμια ζωής των Σκαντάρ Κόπτι και Γιαρόν Σάνι (Ισραήλ) - βραβείο Κοινού FISCHER
Διεθνούς Διαγωνιστικού 50ου ΦΚΘ

ΚΑΘΕ ΨΗΦΟΣ ΜΕΤΡΑΕΙ

Βγαίνεις από τη Φρίντα Λιάππα. Νιώθεις το ψιλόβροχο στο πρόσωπό σου. Όμως δε σε νοιάζει. Είναι αναζωογονητικό. Η ταινία που έχεις μόλις δει, σου άρεσε πολύ. Χαμογελάς μόνος σου. Αυτό είναι συναίσθημα, καιρό είχες να το νιώσεις. Μπροστά σου ένας εθελοντής του φεστιβάλ σε ρωτά αν θέλεις να ψηφίσεις. Δεν το έχεις ξανακάνει, αλλά τώρα ήρθε η ώρα. Αρπάζεις το ψηφοδέλτιο. Σου δίνει πέντε επιλογές. Πολύ καλή. Καλή. Μέτρια. Κακή. Πολύ κακή. Κόβεις το «Πολύ καλή», το βάζεις στην τσέπη σου, ρίχνεις το ψηφοδέλτιο στην κάλπη, φοράς κουκούλα και αρχίζεις να περπατάς στο πλακόστρωτο. Δέκα χρόνια φέτος. Γιορτάζουμε δέκα χρόνια βραβεία κοινού FISCHER στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και θυμόμαστε τις ταινίες που κέρδισαν το βραβείο κοινού FISCHER στο Διεθνές Διαγωνιστικό.

Δ.Ν.

Ο θόρυβος των άλλων γύρω μας του Ντισστέμ (Γαλλία) - βραβείο Κοινού FISCHER
Διεθνούς Διαγωνιστικού 49ου ΦΚΘ

Κελί από χρυσάφι του Διέγο Κεμάδα - Διές (Μεξικό) - βραβείο Κοινού FISCHER
Διεθνούς Διαγωνιστικού 54ου ΦΚΘ

Η πλημμύρα του Γκι Νατίβ (Ισραήλ) - βραβείο Κοινού FISCHER
Διεθνούς Διαγωνιστικού 52ου ΦΚΘ

ΤΟ ΑΛΛΟ ΣΙΝΕΜΑ

ΣΤΟ ΝΕΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ, >>FILM FORWARD ΘΑ ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ, ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΣΚΕΨΗ, ΕΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΤΡΟΠΟ ΑΝΤΙΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΚΙΝΟΥΜΕΝΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ.

ΖΗΤΗΣΑΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ-ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΓΙΩΡΓΟ ΔΡΙΒΑ ΝΑ ΔΕΙ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΛΕΞΑΜΕ ΚΑΙ ΜΑΣ ΓΡΑΨΕΙ ΓΙ ΑΥΤΟ, ΤΟ ΑΛΛΟ, ΣΙΝΕΜΑ.

Είμαστε η σάρκα, Εμιλιάνο Ρότσα Μίντερ

Λαιμός καρδιά στομάχι, Μωντ Αλπί

Στο δεύτερο αιώνα ζωής του, ο κινηματογράφος, αυτή η «εφεύρεση χωρίς μέλλον» όπως τον είχαν χαρακτηρίσει οι δημιουργοί του, οι αδελφοί Λυμιέρ, συνεχίζει να αναζητά το δικό του παρόν. Νέες μορφές αφήγησης, νέες μικρές ή μεγάλες καταστροφές γνωστών δρόμων εξιστόρησης και τελικά νέοι τρόποι να δούμε, να ξαναδούμε και ίσως να διαφωνήσουμε για το τι είναι κινηματογράφος σήμερα, προκύπτουν συνεχώς και πολλές φορές αναπάντεχα δείχνοντας μας κάθε φορά μια νέα εναλλακτική ύπαρξης της κινούμενης εικόνας.

Ίσως το >>Film Forward δεν είναι ένα κινηματογραφικό πρόγραμμα και αυτά που παρουσιάζει δεν είναι ταινίες. Είναι απλά υβρίδια, είναι άγνωστα είδη που δεν εμπίπτουν σε κατηγορίες, είναι ατυχήματα μιας γλώσσας που δεν έχει επίσημα υπάρξει.

Ποιά είναι όμως η ταυτότητα και η θέση του;

Το >>Film Forward δεν προτείνει ένα διαφορετικό σινεμά, αλλά πρώτα απ όλα μια άλλη σκεψη, έναν άλλο τρόπο αντίληψης της αφηγηματικής κινούμενης εικόνας. Ανάμεσα στο ντοκυμαντέρ και τη μυθοπλασία (*Σκοτεινό ζώο*, Φελίπε Γκερέρο, *Λαιμός καρδιά στομάχι*, Μωντ Αλπί, *Η αυγή του ανθρώπου*, Εδουάρδο Ουϊλιαμς), την φορμαλιστική πρόκληση και την αυτοκαταστροφή (*Είμαστε η σάρκα*, Εμιλιάνο Ρότσα Μίντερ) ή απλά την απουσία διαλόγων και την σχεδόν υπνωτιστική μελαγχολία ενός μη-τόπου (*Όλες οι πόλεις του Βορρά*, Ντάνε Κόμλιεν) οι ταινίες του Film Forward δεν ενδιαφέρονται να μιλήσουν μια συγκεκριμένη γλώσσα.

Παρατηρούν αποστασιοποιημένα τις καθημερινές ζωές ανθρώπων που δεν θα γνωρίσουμε ποτέ, στη Μοζαμβίκη, τις Φιλιππίνες ή το Μπουένος Αιρες (*Η αυγή του ανθρώπου*, Εδουάρδο Ουϊλιαμς), περιπλανιούνται σιωπηλά στα δάση της Κολομβίας (*Σκοτεινό*

ζώο, Φελίπε Γκερέρο), ή απλώς αυτοκαταστρέφονται σε ένα μετα-αποκαλυπτικό ντελίριο αιμομιξίας, σουρεαλισμού και απεγνωσμένης προσπάθειας επιβίωσης. (*Είμαστε η σάρκα*, Εμιλιάνο Ρότσα Μίντερ).

Στο >>Film Forward, οι ταινίες ενός άλλου σινεμά πολλές φορές είναι απλώς ένα κομμάτι από μια ιστορία που δεν θα μάθουμε ποτέ. Η όποια αφηγηματικότητά τους διασπάται και επαναπροσδιορίζεται ίσως σε κάθε λεπτό θέασης. Παράξενο, προκλητικό, ή ίσως και εσκεμμένα προσβλητικό απέναντι σε ένα παθητικό θεατή, αυτό το σινεμά μας προκαλεί, να αναρωτηθούμε όχι απλώς για το τι είναι κινηματογράφος, τι είναι μια ταινία και φυσικά τι ακριβώς είναι η αφήγηση μιας ιστορίας με κινούμενες εικόνες. Πάνω απ όλα μας προκαλεί να αναρωτηθούμε για το ποιοί είμαστε εμείς. Ως θεατές, αλλά και παραγωγοί νοήματος.

Η έμπνευση, η ευρηματικότητα και η πρόκληση αυτού του «άλλου» σινεμά επανακινεί, επαναπροσδιορίζει και τελικά αναζωογονεί όχι μόνο μια μορφή τέχνης στις αρχές του δεύτερου αιώνα ζωής της αλλά πάνω απ όλα εμάς τους ίδιους. Τον τρόπο της αντίληψης και εν τέλει της ύπαρξής μας.

Αυτό είναι το «άλλο σινεμά». Και αυτό ακριβώς προτείνει το πρόγραμμα του >>Film Forward. Ίσως βέβαια και όχι. Ίσως όλα αυτά είναι ένα μεγάλο λάθος.

Αγνοήστε τα. Και πάνω απ όλα, μην δείτε αυτές τις ταινίες. Αν βρεθείτε στην αιθουσά τους, απλώς αφήστε τα μάτια σας να απολαύσουν μια εναλλακτική εμπειρία θέασης χωρίς συμβατικές αναγκαιότητες. Μπορεί να σας πουν μια ιστορία ή όχι, μπορεί να έχουν αρχή, μέση και τέλος ή και όχι.

Ίσως απλά, μπορεί. Και αυτό είναι το πιο ενδιαφέρον κομμάτι τους. Μπορεί. Ένα άλλο σινεμά μπορεί να υπάρξει διαφορετικά, αναπάντεχα, και πάνω απ όλα ανοίκεια. Αυτή είναι η κρυφή, αξιοζήλευτη δυναμή του.

Όπως λέει και ο ήρωας μιας από τις ταινίες που θα προβληθούν, "This is not your average party!" (*Είμαστε η σάρκα*, Εμιλιάνο Ρότσα Μίντερ)

Απολαύστε το όσο διαρκεί.

Σκοτεινό ζώο, Φελίπε Γκερέρο

Χορηγός Οίνων

Οίνοι Βορείου Ελλάδος
Χορηγός Οίνων στο 57ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Ένωση αναπαραγωγών «Οίνοι Βορείου Ελλάδος» Τ. 2310 281617 | E. info@wineroads.gr
www.winesofnorthgreece.gr /winesofnorthgreece @Wines_ofNorthGR wines_of_north_greece
Οινοτουριστικό δίκτυο «Δρόμοι του Κρασιού της Βορείου Ελλάδος»
www.wineroads.gr

Par amour du cinéma

TV5MONDE

Retrouvez Win Win de Claudio Tonetti
le 27 novembre à 22h

europe.tv5monde.com

Μουσική-Θέατρο
Σινεμά-Χορός
Τέχνες-Βιβλίο
Φεστιβάλ-Παιδί
Θέματα-Συνεντεύξεις
Άρθρα-Κριτικές
Διαγωνισμοί

culture now.gr καθημερινή ενημέρωση για την τέχνη και τον πολιτισμό

biscotto THESSALONIKI
biscotto.gr THESSALONIKI LIFE GUIDE
biscotto RADIO.GR FULL OF MUSIC. FULL OF TASTE.
biscotto MEMBERS ΚΑΡΤΑ ΕΚΧΕΙΡΩΣΗΣ & ΠΡΟΣΜΟΝΗ
biscotto coffee+ FOR THEM A COLLECTION MEDITERRANEAN COSMOS

Ηλέκτρα του Μιχάλη Κακογιάννη

POSTER
 POSTER
 POSTER
 POSTER IT

POSTER IT

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΦΚΘ ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΗΚΗ Γ' ΝΤΥΝΕΤΑΙ ΦΕΤΟΣ ΜΕ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΦΙΣΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ. ΟΤΑΝ Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΜΙΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΦΙΣΑ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΣΤΕΦΑΝΙΑ, ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΕΞΕΡΕΥΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΩΝ ΕΚΔΟΧΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΞΕΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ. ΕΔΩ, Ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ, ΜΑΣ ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ.

Δεν σου προδίδουν την πλοκή και ούτε μπορούν να σε υποβάλλουν με βαρύγδουπες μουσικές επιλογές και εντυπωσιακό μοντάζ. Παρόλα αυτά, οι κινηματογραφικές αφίσες έχουν το δικό τους μοναδικό τρόπο να σου μεταφέρουν την ατμόσφαιρα μιας ταινίας. Ειδικά τα χρόνια που ήταν το μοναδικό μέσο για την προώθηση των κινηματογραφικών ταινιών, οι εταιρίες διανομής και οι εικονογράφοι επένδυναν χρήμα και κόπο αντίστοιχα, προκειμένου να βρουν τρόπο να αιχμαλωτίσουν το κοινό μέσα από μία και μοναδική εικόνα. Αυτό το γεγονός αποκτά ακόμη περισσότερο ενδιαφέρον τη στιγμή που παρατηρεί κανείς πόσο διαφοροποιούνται οι κινηματογραφικές αφίσες της ίδιας ταινίας για διαφορετικά κοινά. Πόσο σέξι πρέπει να δείχνει η Μελίνα Μερκούρη για το μεξικάνικο κοινό; Με ποιο τρόπο κατάφερε να φτάσει τόσο μακριά η χάρη της Στεφανίας;

Ένα επιλεγμένο δείγμα από αφίσες ελληνικών ταινιών που ήταν υποψήφιος σε διεθνή Φεστιβάλ, αλλά και από ξένες ταινίες με ελληνίδες πρωταγωνίστριες παρουσιάζεται αυτές τις μέρες στο πλαίσιο του 57ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Η Μήδεια με πρωταγωνίστρια τη Μαρία Κάλλας -στη μοναδική, κινηματογραφική της εμφάνιση-, ο Ζορμπάς, Τα Κόκκινα Φανάρια, το Ποτέ την Κυριακή, Το Κορίτσι με τα Μαύρα, η Ηλέκτρα, το Τοπ Καπί' με τη Μελίνα Μερκούρη και το Τελευταίο Ψέμα με τη Λαμπέτη σε εκδοχές για την ιταλική, μεξικάνικη, σέρβικη, γαλλική, αγγλική ή βελγική αγορά σας περιμένουν στην Αποθήκη Γ' στο Λιμάνι για να σας κάνουν να χαμογελάσετε, να εκπλαγείτε και, εν τέλει, να θέλετε να μυηθείτε περισσότερο στον κόσμο της κινηματογραφικής αφίσας.

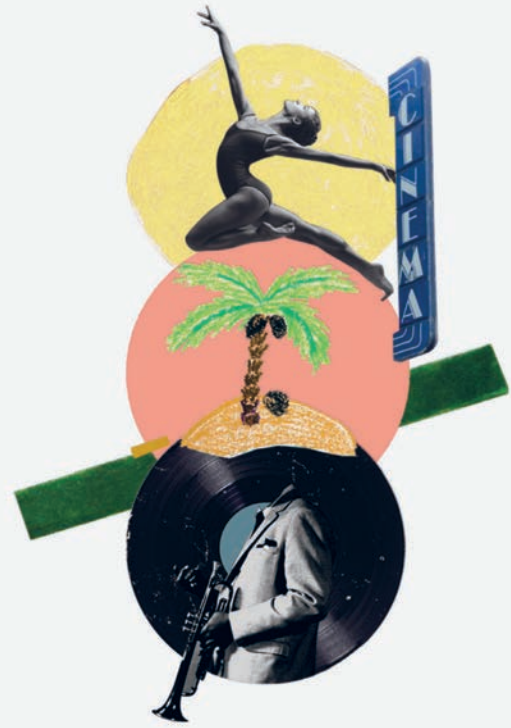

Σε πρώτη προβολή

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

WWW.KATHIMERINI.GR

McVicar&Hamilton

ελc ελculture.gr

η καθημερινή ενημέρωση

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Επέστρεψαν αλλά η κυβέρνηση δεν το θέλει

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αδι-έξοδος προς την Ευρώπη

MAKEDONIA

Εται ξεκινάει η εφόραδα

THESS

NEO

οι νέοι της γένις έχουν γλιβον τη δική τους φωνή

η άρπη γένια της ζωής μας

τα ποδραζιδέρν.

το νέο περιοδικό γαστρονομίας και ζώων

το πιο έγκυρο μηνιαίο περιοδικό δημοσιογραφικής έρευνας στη Βόρεια Ελλάδα

view

GLW

το πρώτο lifestyle περιοδικό

ο επίσημος οδηγός εας στη Θεσσαλονίκη

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** η Βόρεια Ελλάδα έχει δύναμη

www.makthes.gr

ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ... ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Σ100

Τ100

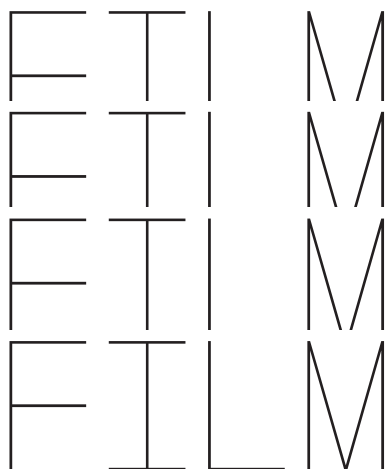
Σ100.6

Η DOCUMENTA 14 ΣΤΟ 57 ΦΚΘ

ΟΤΙ ΠΙΟ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΟ, ΠΟΛΙΤΙΚΟ, ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΚΟΛΠΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ, ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΗΝ DOCUMENTA. ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗΝ 60ΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ (8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ-16 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017), ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ, ΤΟ ΚΑΣΕΛ (10 ΙΟΥΝΙΟΥ-17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017). ΔΥΟ ΠΟΛΕΙΣ, ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ DOCUMENTA, ΑΝΤΑΜ ΣΙΜΤΣΙΚ. ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΗ ΠΡΩΤΗ ΓΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΕΙ ΤΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ, ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΕΔΩ ΣΤΟ 57ο ΦΚΘ. ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 8/11 ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ (ΑΙΘ. ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 17.00) ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ, ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΤΗΣ DOCUMENTA 14 ΠΟΥ ΘΑ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙ 9 ΜΗΝΕΣ ΣΤΗΝ ΕΡΤ2. **ΡΩΤΗΣΑΜΕ ΤΟΥΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΧΙΛΑ ΠΕΛΕΓΚ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΗ ΜΠΟΥΡΙΚΑ, ΝΑ ΜΑΣ ΠΟΥΝ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ (ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ) ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΤΗΣ DOCUMENTA.**

Ιδού η Αλυσίδα, της Κλερ Ντενί

Τι είναι τα Κείμενα; Τα Κείμενα είναι μια συνεργασία μεταξύ της documenta 14 και της ΕΡΤ, και αποτελείται από περίπου σαράντα εβδομαδιαίες προβολές κινηματογραφικών ταινιών από τον Δεκέμβριο του 2016 έως και τον Σεπτέμβριο του 2017.

Γιατί επιλέξατε ένα τηλεοπτικό κανάλι για την προβολή τους; Μία από τις λειτουργίες των Κειμένων είναι να προσφέρουν τις προϋποθέσεις για την δημιουργία μιας σχέσης διάρκειας με ένα ευρύτερο ελληνικό κοινό, φέρνοντας κυριολεκτικά την τέχνη στο σπίτι τους. Το εργαλείο για να γίνει αυτό είναι η τηλεόραση, ένα μέσο που μπορεί να φαντάζει ξεπερασμένο. Η documenta 14 με απο-

κορύφωμα την έκθεση, το 2017 φιλοδοξεί να αποτελέσει κυριολεκτικά μια εμπειρία συλλογικής θέασης, γεγονός εξίσου σημαντικό όσο και τα θέματα που απασχολούν τη διοργάνωση. Η χρήση της τηλεόρασης από το κινηματογραφικό πρόγραμμα της documenta 14 είναι επίσης μια έκφραση της συλλογικής θέασης. Η τηλεθέαση εμφανίζεται να είναι μοναχική, όμως πρόκειται για μια ταυτόχρονη και ως εκ τούτου συλλογική κοινή εμπειρία που συμβαίνει σε real time. Όπως η επίσκεψη σε μια έκθεση, έτσι και η τηλεοπτική παρακολούθηση προϋποθέτει προγραμματισμό αλλά και την αφοσίωση του θεατή και διευκολύνει την επακόλουθη ανταλλαγή της εμπειρίας αυτής. Οι θεμελιώδεις αρχές και αρετές ενός δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού φορέα - συμπεριλαμβανομένης και της αίσθησης της κοινότητας, μιας απόστασης από κατεστημένα συμφέροντα, και η έμφαση στις κοινωνικές μειονότητες, είναι εξίσου σημαντικά θέματα για μας όσο είναι και τα επιμέρους θέματα των πολλών ταινιών που συμπεριλαμβάνονται στη σειρά Κείμενα.

Τι είδους ταινίες θα δούμε; Το περιεχόμενο και η λογική της επιλογής των ταινιών είναι η ίδια με την διαδικασία που ακολουθείται στα κινηματογραφικά φεστιβάλ. Ελπίζουμε το πρόγραμμα να καθιερωθεί ως ένα εβδομαδιαίο highlight για τους Έλληνες σινεφίλ, αλλά και ένα ευρύτερο κοινό, καθώς τόσο η ποιότητα όσο και η σπανιότητα αυτού του περιεχομένου είναι πρωτοφανής, όχι μόνο για τα δεδομένα της ελληνικής τηλεόρασης. Τα Κείμενα μπορούν να γίνουν μία από τις πιο συναρπαστικές παρουσιάσεις του κινηματογραφικού πολιτισμού στην τηλεόραση διεθνώς, με έμφαση στα πειραματικά ντοκιμαντέρ και στις πειραματικές ταινίες μυθοπλασίας. Δομικά στοιχεία αυτής της παρουσίασης αποτελούν η ίδια η υλικότητα του μέσου της τηλεόρασης, η τεχνική της, ο χώρος και ο χρόνος της, οι περιορισμοί της. Δεν τα αγνιμετωπίζουμε ως βάρος όλα αυτά, αντίθετα πιστεύουμε ότι θα μπορούσαν να γεννήσουν μια δυναμική και αμοιβαία αλληλεπίδραση μεταξύ των Κειμένων και των θεμάτων που απασχολούν συνολικά τη documenta 14.

DISCOVER THE NEW EURONEWS

euronews.
A L L V I E W S

Media Partner of the 57th Thessaloniki
International Film Festival

euronews.com

μαζί... και στον πολιτισμό

© E.W.B.E.D.I.A. ΠΡΩΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ

